

šel. Veliko nam je pripovedoval, kakó so Ogri v Komarni vjete vojake krajskiga regimenta vabili, de naj bi k Ogram stopili — pa — slava jim! — ne eniga niso bili v stanu premotiti. Gosp. Knaflíč je šel zdej za nekoliko časa na Gorensko domú, se mèrzlice ozdraviti. — Gosp. Andr. H....r so nam iz Notranjskiga pisali, de naj po „Novícah“ oznanimo, de tisti gosp. Andrej Čehovin, lajtnant pri 4. regimentu topništva, ki je bil po naznanilu nemškiga Ljubljanskiga časopisa od 12. t. m. z nar imenitnišim vojniškim redam Marije Terezije od cesarja počasten, je rojen Krajnc iz Ipavskiga, sin kmečkih staršev, ki je pred 18 léti prostovoljno v vojaški stan topništva (Artillerie) stopil. Vitez slavniga reda M. Terezije biti, je silno velika čast, katero le malokdo doseže; naš junaški rojak jo je dosegel — slava mu! — V pondeljik zjutrej je šlo spet nekakih 150 novincev našiga regimenta proti Ptujim na Oggersko. — Ravno to jutro so tudi vse Ogere, grofa Batyanita in njegove tovarše, ki so bili na gradu zapèrti, iz Ljubljane peljali, pravijo, de k sòdbi v Prešpork. — Ravno med boleznijo je dobil naš gosp. Mažgon od ministerstva povabilo, se konec tega mesca na Dunaj podati, kamor je zbor učenih móž iz vsih slovanskih deželá poklican, slovanski besednjak za vse besede sostaviti, ktere se bojo pri prestavljanji postav in v kancelijah sploh potrebovale, de bo, kolikor je moč, enoličnost v postavnih in opravilskih besedah pri vsih avstrijskih Slovanih kraljovala. Slavni Čeh g. Šarfařík bo predsednik tega odbora. Iz Zagreba je mnogospoštovani gosp. Ivan Mažuranič poklican. — Kakor je minister pravice za Česko deželo, bo tudi za slovensko odbor v Ljubljani za prestavljanje postav vstanovil; takó zagotovijo pisma iz Dunaja, ktere nam tudi veselo oznanilo prinesó, de je gosp. minister Bach terdno namenjen, za enakopravnost jezikov skrbeti; tedaj se tisti gospodje silno motijo, ki natihamá še zmirej pričakujejo, de ne bo prišel slovenski jezik v kancelije. Od ministerstva za napravo kancelijskiga besednjaka na Dunaj poklicani gospodje bojo potrebo tega vpeljanja gosp. ministru še posebno na serce položili. — Bog daj! de bi se naš ljubljani gosp. Mažgon kmalo ozdravil in pot na Dunaj nastopiti mogel! Že mu je veliko boljši — upati smemo, de ga bo gosp. Mader kmalo popolnoma ozdravil. — Unidan smo šli enmalo po deželi, in z veseljem smo vidili povsod kosolce žita polne. — Iz Dunaja zvémo, de je gosp. Šrott za predsednika tiste komisije izvoljen, ki ima nove gosposke na Krajskim vstanoviti (Organisirungscommisär). Gosp. Šrott je rojen Krajnc, in je bil pred poslednjim Beneškim puntam predsednik apelacije v Benetkah. — Na prijazni Cvetliški Gôri (Rosenberg) poleg Ljubljane smo slišali v sredo zvečer pod milim nebam pervikrat pevsko družbo (Liedertafel) slovenske in nemške pesme prepevati. Poslušavcov je bilo, de se je vse tèrlo. Če bi mi kaj svetovati imeli, bi rékli: de naj vsa častita družba drugikrat pesmi enoglasno pôje, de bo petje lepih pesem bolj zdalo in poslušavce bolj vnelo. — Iz Jakina pridši vojaki našiga regimenta nam poterdijo, de jim tam zares práv dobro gré. Razun cesarskiga plačila, pol funta rajža, pol funta mesá in pol bokala vina ima prosták (gmajnar) še vsaki dan 30 kraje.

Novičar iz mnogih krajev.

Iz Oggerske vojske smo noter do pondeljika práv vesele novice za avstrijsko in rusovsko armado slišali; v pondeljik pa Zagrebški in potem tudi Dunajski časopisi niso prinèšli nič kaj veselih novic od Banove armade — vunder zna biti — pristavi „Südslawische

Zeitung“ — de morebiti ni vse takó hudo, kakor se je prvi hrup zagnal. Toliko je gotovo, de je bila 14. t. m. huda bitva med Banovo in Bemovo armado pri Šentomažu, kjer se je sam Ban neizrečeno pogumno obnašal. Kjer koli je bila nar večí nevarnost, je bil Ban sam pričijoč in je podžigal z nepopisljivo hrabrostjo svoje vojake, Bemovi armadi vbriniti, de bi Petrovaradinske terdnjave ne doségla, ktera je od oggerske armade obsedena, od naše pa krog in krog tako obdana, de ne more vùn. Bem je vunder Tiso prestopil; kje pa de je ta namén dosegel, se práv ne vé. Po pismih iz Pešta se je 18. t. m. vzdignil Haynau z veliko armado iz Pešta in je hitel proti Segedinu Banu na pomoč. Tudi se bere, de pridejo Rusje iz Erdeljskiga Banu pomagati. General Kničanin je dal velike ròve in ograje pri Titelu napraviti, kér je Titel zdej nar imenitniši kraj za vojsko; zató se tudi sliši, de bo Ban nar večí armada okoli Titela zbral. — Od Bema se pripoveduje, de zmirej skuša ali na Turško, ali pa skozi Horvaško na Laško predreti in tam novo vojsko vzgati; zató tudi nekteri mislijo, de nočejo Sardinici mirú z nami skleniti, kér se zanašajo na Ogere. Dunajski časopis „Presse“ pravi, de je Ban ukazal, ko je v Titel prišel, nekiga stotnika (hauptmana) G. iz Nemško-Banaškiga graničarskiga regimenta nanagloma vkleniti, zató kér so nekte priče zoper njega, de je Ogram stan in naméne Banove armade izdal. — Iz Komarnske terdnjave so 11. dan t. m. poskusili Ogri čez našo armado planiti in si cesto proti jugu odpreti, pa so bili od naših po 4 ure terpečim boji nazaj spodení; veliko Ogrov je bilo tù vbitih, ranjenih in vjetih. — 16. t. m. je bila pri Wajenu huda vojska. Oggerska generala Dembinski in Görgey sta se namenila zedinjena čez naše se zagnati. Dembinski se je lotil armade rusovskiga generala Paskeviča in jo je zares noter do Dunakeca poleg Gödöllö blizo Pešta zapodel; Görgey pa ni bil tako srečen in se je mogel proti Isci in Komarnu vmakniti. — Iz Komarna se sliši, de že Ogram zlo živeža pomanjkuje; vina imajo dosti, kruha in mesá pa malo. — V Bosni je med turškimi Serbi punt vstal zavolj novih davkov; Bosnjaki se hočejo Turški oblasti odtegniti in pod Horvaškim banam biti. — Benetke se še niso podale. Radecki je bil unidan v Mestri. Govorí se, de, kér na drugo vižo ne gré, hoče puntarsko mésto z lakoto prisiliti, de se bo podverglo. Naša armada okoli Benetk ima silno veliko, pravijo, 9000 bolnikov na morski merzlici. Minister Bruk je v Milani, in vse njegovo prizadevanje, Sardince k sklepu mirú pripraviti, je dosihmal zastoj. Na zadnje bo vunder le treba, de be vitez Radecki z mečem v roki v Turinu Sardincam mir diktiral. — Francozje so v Rimu, kjer jih pa Rimci silno pisano gledalo; vsaki dan jih najdejo veliko zabodenih po ulicah ležati. Kjer kakiga Francoza bolj na samim vidijo, mu začnó „kikiriki“ vpiti, zató ker Francoz (Gallus) pomeni po Latinsko, Laško i. t. d. petelína. — Na Nemškim je zdej kakor po hudim vrenju — tiho in pobito. — 16. t. m. je na Koroškim v Lavantinski dolini neka kmetica čveterčike rodila; 2 fanta in 2 deklici. To se je Dunajskemu časopisu (Wienerzeitung) tako imenitno zdélo, de je unidan to novico na sprednjo stran nad politiškiimi novícami oznanil!! — Grenardirjem, ki so unidan skozi Ljubljano šli, je ukazano v Veliko Kanižo na Oggersko marširati. — Naš Cesar so zdej spet na Dunaji. Unidan so bili v Bèrni, kjer jih je ljudstvo z neizrečenim veseljem sprejelo.

Današnjimu listu je pridjan 27. dokladni list.